

SVENTADIENIO BARSAS

Adelaide, 1956 m. vasario mėn. 26 d., 2 Gavėnios Sekmad. Nr. 5 (132)

LIET. BIBLIOGR. TARNYBOS
DOVANA

K U K L U M A S

Pagal rūbą žmogų sutinkame,
pagal būdą jį išlydime.

Kai sykį Išganytojas išvarė velnią iš apsėstojo, kaikas įtikinėjo, jog tai Jis padaręs velnio pagalba. Dievo Sūnui didesnio įžeidimo negalėjo būti. Tačiau Jis ramiai paaiškino, kukliai pasielgė su piktžodžiautoju.

Kuklumas yra toji dorybė, pro kurią neprasiveržia jokia piktoji dvasia, jokiai jos "pagalbai" vartai neatsidaro. Ir šių dienų pasaulis būtų mažiau demoniškas, jei jis būtų kuklesnis. Pirmieji tėvai netiko rojui, kai peržengė kuklumo ribas, pasidavė puikybei, paklausė velnio.

Kuklumui rūpi vidinis ir išviršinis žmogaus elgesys. Pirmiausia kuklumas budi sielos sargyboje, skaistumo avangarde. Nesugadintas žmogus yra jautrus kiekvienam nešvariam žodžiui, nepadoriam elgesiui. Padorus žmogus instinktyviai jaučia, kad be kuklumo dorybės sielos karalystė taptų ne Dievo, bet piktosios dvasios buveinė.

Kuklumas saisto ir išviršinę žmogaus elgseną, tai jau pagonių laikais buvo žinoma. CICERONAS, garsusis oratorius, savo klausytojams sakydavo: "Stovint, einant, sėdint, šypsantis, gestikuliuojant, visi kūno judesiai turi būti kuklūs, harmoningi, balsas aiškus, malonus".

Bažnyčios Tėvai aiškindavo, kad kuklumas yra būtina sąlyga mandagumo ir svetingumo, be kurių ir didžiausi išminčiai, gražuoliai, turtuoliai būna atstumiami lyg kokios nešvarios dvasios apsėstieji. Dažniausiai taip yra: kai išorė sujaukta, tai ir vidus nėra tvarkingas, nors toks žmogus garsenybe būtų laikomas; kai žmogus netvarkingas, nėra su juo nuoširdžios kalbos, visiško pasitikėjimo. Jei besikalbant su tokiu ir atsiranda rimtų temų, tai jos būna daugiau varginančios, negu gaivinančios. ŠV. AMBROZIJUS, vienas Bažnyčios Tėvų, įspėja: "Judėsiuose, gestuose ir eisenoje turime nepamiršti kuklumo, nes kūno paviršius lydi minčių būklę. Išorinė išvaizda leidžia spręsti, kas tuščias, o kas turtingas; kas vaikas, nesubrendęs, naivus, kas pastovus, išlaikęs pusiausvyrą, doras. Tenebūna dirbtinumo, pozavimo, storžieviškumo. Sekime gamtą: ji yra tvarkos ir mandagumo mokytoja".

Kas nenatūralu, perdėta - tuo pačiu yra nekuklu. Atrodo, moterims didesnis pavojus kuklumui nusikalsti, nes jos, rūpindamosios savo išore, nepamiršta dirbtinių priemonių. Vyrams irgi čia nemažas pavojus nusidėti, nes jie permažai dėmesio kreipia į savo veiksmus ir pačią išorę. Apsileidimas - nenatūralu, nekuklu.

Vyrams šiuo atveju gyvenimas kiek atlaidesnis. Moterims - jis gal

net per daug neteiskus. Moterys yra daugiau santūresnės ir kuklesnės, gal todėl iš jų daugiau reikalaujama, labiau jos pastebimos. Ir apaštalas sako: "Taip pat, kad moterys puoštusi padoriais rūbais droviai ir saikingai, ne susuktais plaukais ar auksu, ar perlais bei brangiais rūbais" (1 Tim. 2, 9). Apaštalas, aišku, nedraudžia moterims puoštis, tik reikalauja padoriai puoštis; tai visais laikais, ypač šiais, pamirštama. Nėra puošinasis, kai visokie susukti ragai primena cirkininkus, kai pusiau apsirengusios sudaro išpūdi, jog ir tos skiautys nenoromis užsidėtos. Tačiau būtų klaidinga išvada, kad moterys turėtų nesipuošti ir kosmetikos nevartoti, papuošalų visiškai atsisakyti. Moteris iš prigimties yra linkusi į grožį, tvarką, estetiką. "Moteris turi teisę puoštis, kad patiktų savo vyrui, o mergaitė - kad lengviau rastų sužadėtinį", - sako ŠV. TOMAS AKVINIETIS. Taigi puošinasis gera intencija negali būti draudžiamas. Negali būti smerkiamas ir dažymas, jei jis skoningas, estetiškas, nepažeidžias nei natūralumo, nei padorumo. Kaip vyras nėra prigimties teisės įsakymo barzda skusti - gali būti ir barzdoti, taip moteriai nėra prigimties įsakymo dažytis - gali būti ir nesidažius. Kaip vyras skusdamasis prigimties neiškreipia, bet elgiasi natūraliai, taip ir moteris, skoningai vartodama kosmetiką, savo prigimčiai nemusikalsta, elgiasi natūraliai. Kaip vyro ir moters prigimties savo paskirtimui yra skirtinga, taip ir jų išvaizdos tvarkymas turi būti skirtingas: kas vyrui natūralu, moteriai gali būti nenatūralu. Prigimties aptvarkymas, sudrausminimas yra kuklumo požymis. Taigi, kur yra doroviškai leistinas veiksmas bei saikas, ten kuklumas ir padorumas; tai nei Dievo, nei prigimties įstatymams negali būti priešinga. Dievas įsakė pavergti pasaulį, apvaldyti ne tik žemę, bet ir žmogaus vidų bei išorę. Teisingai yra sakoma: "Pagal rūbą žmogų sutinkame, pagal būdą jį išlydime".

(T. TOMAS ŽIURAITIS, O.P., "Žodis ir Gyvenimas" (IŠL. VENTRA 1955))

-----***** O *****-----

Ši Sekmadienį, vasario 26 d., Adelaidėje lietuviams pamaldų NEBUS. Kapelionas išvyksta aplankyti MOUNT GAMBIER lietuvių.

Kita Sekmadienį, kovo 4 d., bus ŠV. KAZIMIERO, LIETUVIŲ TAUTOS GLOBĖJO, ŠVENTĖ. Iškilmingos pamaldos bus Šv. Juozapo bažnyčioje 10, 30 val. Prieš tai, 9 val. ryto, kapelionas laikys pamaldas ALBERT PARKE.

SUSIRINKIMAS. Š.m. vasario m. 26 d., 3 val. p.p. Šv. Juozapo bažn. salėje šaukiamas ADELAIDĖS LIETUVIŲ SAJUNGOS metinis narių susirinkimas. Darbotvarkė: 1. Surinkimo atidarymas, 2. Prezidiumo sudarymas, 3. S-gos veiklos apyskaita: a) bendra, b) finansinė, 4. Revizijos Komisijos pranešimas, 5. Apyskaitų tvirtinimas, 6. S-gos Valdybos rinkimai, 7. S-gos Revizijos Komisijos rinkimai, 8. Garbės nario vardo suteikimas, 9. Ateities veiklos gairės, 10. Klausimai bei sumanymai, 11. Susirinkimo uždarymas. PASTABA: prieš susirinkimą bus priimami nauji nariai ir nario mokestis.

ADELAIDĖS LIETUVIŲ S-GOS VALDYBA.

Š.m. kovo m. 2 d. MELBOURNO LIETUVIŲ TEATRAS atvyksta gastrolių į Adelaidę ir AUSTRALIA HALL salėje vaidina P. Vaičiūno 4 veiksmų komediją "TUŠČIOS PASTANGOS. Vaidinimo pradžia 8 val. vak. - Bilietai prie įėjimo.

RENKIME SAVĄJĄ SPAUDĄ - užsisakykite Australijos katalikų savaitraštį "TEVIŠKĖS AIDAI". Prenumerata iki metų galo tik £ 2/ 5/- . Užsisakyti galima per kapelioną ar tiesiog admin.: 24 Iffla St., STH. MELBOURNE, Vic. - Susipažinimui dar išsiuntinėjama šiek tiek gauto 2-jo Nr. egzempliorių.

Kun. P. Jatulis, Archbishop's House, West Tce., ADELAIDE, S.A. (LA 3551)